

Activitat "Vida al Mar"

Possibles estudis a dur a terme

1.- Seguiment Estacional del Plancton

L'estacionalitat és un fenomen molt característic de la natura en sistemes mediterranis. En els ecosistemes terrestres ho podem observar fàcilment seguint la floració de les plantes, la caiguda de les fulles dels arbres, els canvis de temperatura ambiental, etc. En el mar es pot observar de manera molt similar seguint la variació en la temperatura i en la presència i abundància d'organismes. Així les espècies i la mida de les microalgues canvien al llarg de les estacions al igual que les fulles dels arbres o les flors de les plantes, i els organismes del zooplàncton canvien de la mateixa manera que, per exemple els insectes.

2.- Estudis puntuals del plàncton

2.2.- Biodiversitat (grups d'organismes presents al mar)

L'aigua de mar és plena de vida, amb una varietat d'organismes molt més elevada en nombre, formes, estratègies i activitats que hom podria pensar. L'Aigua de mar es com una sopa plena de "galets". Per a poder observar aquests organismes primer l'hem de "colar" (filtrar) ja que estan repartits i en moviment continu per tota la massa d'aigua. El plàncton, està compost per una diversitat molt alta de plantes (algues unicel·lulars i pluricel·lulars), animals (des de protozous a meduses) i animals que es poden comportar com plantes (fan la fotosíntesis). En conjunt es tracta d'un grup d'organismes freqüents i molt abundosos en les nostres aigües, però poc coneguts per la societat en general.

2.3.- Les mides de la vida.

Al plàncton hi ha organismes molt petits, de tant sols una micra (com els bacteris) fins a desenes de centímetres, com ara les meduses. Aquest ampli espectre de mides varia segons quina fracció del plàncton observem, per exemple fitoplàncton, bacterioplàncton, zooplàncton herbívor o zooplàncton carnívor. Per a l'estudi utilitzarem tres tipus de xarxa que permetran recol·lectar organismes de totes les mides possibles i així podrem comparar el que recollim en cada xarxa. Les mides dels organismes varien segons l'època de l'any i la distància a la costa o la fondària a que es fan les captures.

2.4.- Variabilitat espacial (costa / Mar obert)

La visió generalitzada de que el mar es una gran massa d'aigua uniforme, amb el mateix color i ple dels mateixos organismes, és errònia. De fet quan veiem les algues atansades a les roques del litoral ja ens podem donar compte que unes espècies es troben tan sols a ran de mar i que menys d'un metre por sota n'hi ha d'altres totalment diferents. En la massa d'aigua es pot veure un fenomen tant fantàstic com aquest. Els organismes del plàncton a prop de la costa (platja) son diferents dels que recollirem menys de 100 metres mar endins i també, els organismes que recollirem a la superfície son diferents dels que es troben a tant sols 5 o 10 metres de fondària. Aquestes diferències es poden explicar tant per l'activitat (busquen la llum, fugen dels depredadors, etc.) com de la mida (pesen mes o menys).